

145 1. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 146

paatænkes, vil jo netop føre os til Strid om selve Grundlaget for vort politiske Liv. Dette er saa langt fra at blive benegtet af de ærede Herrer, at de tværtimod den ene Gang efter den anden høilødt have forkyndt det, og det synes at have været et stort Overlæg, der har fundet Sted, naar man allerede den 3die eller maasse den 2den Dag efter Sessionens Begyndelse har været i Stand til med en saa mærkelig Enighed at samle Medlemmerne til et Skridt som det foreliggende. Jeg maa tilstaa, at jeg er bleven endnu mere forbauset ved at høre den Driftighed, hvormed Forholdene i denne Sag ere bleven vendte paa Hovedet af forskjellige ærede Talere. Det ærede Medlem for Nøen (Bosjen), der forleden var Forslagsstillernes Ordfører, erklærede, da vi forhandlede Beslutningen, at det slet ikke var Flertallet, som fik Ansvar for, at Finantsloven negtedes, naar vi kom saavidt, men at det var Mindretallet. Mindretallet, sagde han, er det, som faar Ansvar for, at Finantsloven bliver negtet, thi hvis de vilde hjælpe os til at forhindre, at Finantsloven overhovedet kom til Forhandling, kunde de derved forebygge den Beslutning, som vi ellers agte at gennemføre. Han kastede — thi det er selve Ordene i Tidenden — han kastede Ansvar for Finantslovens Negtelse ikke over paa de 53, som have erklæret at ville negte den, men over paa os, Mindretallet, som har erklæret en Negtelse for i højeste Grad usvarlig. (Stemmer, Nei, det var paa Regjeringen). Vel! Ministeriet og Mindretallet, thi de blive staaende sammen som Flertallets Modstandere; efter Ministeriets Udtalelser er der ikke nogen Tvivl om, at Ministeriet er deres Modstander, og at vi ere deres Modstandere, have vi viist gennem en Række af Afstemninger, og vi agte fremdeles at vise det. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde igaar med ikke mindre Driftighed faaet udregnet, at vi, hans og hans Meningsfællers Modstandere, vare i Virkeligheden dem, der angrebe Kongens grundlovmæssige Stilling. Det vilde nu ikke være hønt af os at gjøre dette. Det ærede Medlem har dog en Undskyldning, hvis han angriber Kongens grundlovmæssige Stilling, thi han har viist Kongemagten det „Venestykke“ at give den et „advarende Vink“ i Forveien, men vi andre have forsømt at give nogen saadan Advarsel, og hvis vi nu kom til at angribe Kongemagtens grundlovmæssige Stilling, vilde Forseelsen saaledes paa vor Side være endnu værre end paa hans. Men jeg kan dog ikke tro, at det for Alvor kan

være Meningen, at man saaledes skulde kunne endevende Forholdet, at man kaster Ansvar for det, som sker, over paa Modstanderne og beklæder dem for at rette det Angreb, som i Virkeligheden er udtalt gjennem den hele lange Række af Beslutninger fra forrige Samling, navnlig i Adresseen, og nu er blevet gjentaget i Beslutningen og skal gjentages yderligere ved den Afstemning, som nu foretaar. Dette Skridt, som nu anbefales, og til hvilket jeg paataar, at de 53 Herrer have bundet sig, dette Skridt er det vigtigt at faae foretaget for Alvor. Hvad man end tænker om Forpligtelsens bindende Karakter, og hvad man end tror om Beslutningens Betydning, anser jeg det dog for at være betydningsfuldt, at Folkethingets Flertal virkelig kommer til gennem en vitterlig og notorisk Afstemning at aflægge det Vidnesbyrd for Valgerbefolkningen, at det for at fjerne en Regjering, til hvilken det ikke nærer Tillid, og med hvilken det ikke sympatiserer, tror det rigtig at standse Finantslovens Forhandling. Saalænge denne Afstemning ikke var sket, saa længe den ikke forelaa paa utvetydig Maade, føler jeg mig overtydet om, at afskillige af de Herrer vilde gjøre ethvert Forsøg, som stod i deres Magt, for at bortforklare den Stilling, de dog i Virkeligheden havde indtaget, og givet det Udseende af, at det, at true med en Ting, at bebude en Ting, var ikke det Samme som at gjøre den, og at det ikke med Føie kunde siges, at de havde stemt mod Finantsloven, da de kun havde sagt, at de vilde gjøre det. Jeg betragter det derfor som en særdeles heldig Omstændighed, at de Herrers Ord nu bliver sat paa Prøve, at de komme til virkelig at indregistrere deres Ja eller deres Nei, og at man altsaa veed, hvor man har Dem. Der er et æret Medlem, hørende til de 53, det ærede Medlem fra Næstlov (P. Pedersen), som i en lang Række af Aar har gjort sig en privat Forgjælfelse af at stemme mod Finantslovens Overgang baade til anden og til tredje Behandling. Det ærede Medlem har da i Reglen staaet ene — kun nu og da har en ensom Vandrer sluttet sig til ham, hans Parti, hans Meningsfæller have ikke gjort det. Da vi ifjor havde det store Spørgsmaal fremme om Finantslovens endelige Vedtagelse, saa skilte netop dette ærede Medlem sig fra sine Meningsfæller, og til Afvevling stemte han engang for Finantsloven. Nu er han bleven Flertallets Fører paa den nye Bane, som betrædes, det er ham, det er det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds, der har givet Exemplet paa at stemme imod Budgettet paa